

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/44/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5319010443
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Sučík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5319010443.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, na verejnom zasadnutí konanom 13. októbra 2022 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Sučíka a sudcov JUDr. Adriany Gallovej a JUDr. Eriky Bebčákovej, prejednal odvolania prokurátora a obžalovaného O. M. proti rozsudku Okresného súdu Čadca, sp.zn. 2T/127/2019 z 19.1.2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora a obžalovaného O. M. z a m i e t a ako nedôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný O. M. podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodený spod obžaloby pre skutok kvalifikovaný ako pokračovací prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. a pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b) Tr. zák., ktorých sa mal dopustiť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Dôvodom oslobodenia bola skutočnosť, že nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. bol poškodený - Kooperativa pojišťovna, a.s., Vienna Insurance Group, so sídlom Pobřežní 665/21, Praha, odkázaný s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti rozsudku okresného súdu podali odvolanie prokurátor a obžalovaný.

Obžalovaný v odvolaní uviedol, že jeho trestné stíhanie malo byť zastavené, pretože za skutky, pre ktoré je stíhaný, už bol odsúdený trestným príkazom Okresného súdu Hodonín, sp.zn. 15T/162/2018 z 18.10.2018. Namietal preto porušenie Ústavy SR zo strany polície, prokuratúry a súdu. Poukázal, že v čase skutkov bol práceneschopný, a to z dôvodu ochorenia na chrbticu.

Prokurátor odvolanie odôvodnil tak, že toto podáva v neprospech obžalovaného čo do neuznania viny a neuloženia trestu. Konštatoval, že je pravdou, že ako jediný a nepriamy dôkaz je stopa na fľaši od smotany obsahujúca DNA obžalovaného, avšak nemožno sa stotožniť s tvrdením súdu, že neexistujú žiadne ďalšie nepriame dôkazy, ktoré by nasvedčovali tomu, že skutok spáchal obžalovaný. Konštatuje, že pokiaľ obžalovaný tvrdil, že fľaša mu bola odcudzená spoločne s taškou a vecami, je podivné, že uvedenú krádež neohlásil na polícii v ČR. Išlo o fľašu, ktorá bola v čase odcudzenia načatá, čo vyplýva z výpovede obžalovaného, pričom táto bola nájdená bezprostredne po skutku prázdna. Je nemysliteľné, aby sa na tejto fľaši nenašli ďalšie stopy nielen DNA, ale aj prípadne daktyloskopické a podobne, ak túto mali bezdomovci odniesť do areálu chatovej oblasti. Z vykonaných dôkazov je zrejmé, že vlámania sú výsledkom činností nie bezdomovcov, ale skúseného vlamača, ktorý pracoval v rukaviciach a ktorým obžalovaný vzhľadom na jeho osobu bezpochyby je. Poukázal na vlámanie do chát v minulosti, a to v obdobnej oblasti. Obžalovaný teda dobre poznal prostredie vylomených chát. Pokiaľ obžalovaný uviedol, že mal zlomený stavec a bol PN, v spise sa žiadne lekárske potvrdenie o tejto skutočnosti nenachádza. Nie je ani fakticky možné, aby sa s takýmto zranením vôbec pohyboval, či cestoval vlakom. Pokiaľ ide o

korzet, nemožno predpokladať, že by si takúto pomôcku obžalovaný zaobstaral sám vzhľadom na jeho majetkové pomery. Konštatuje, že v tomto smere ide o výmysel obžalovaného. Pokiaľ ide o lekárske správy, z týchto vyplýva, že obžalovaný ak utrpel poranenie, nebolo také závažné a jeho zdravotný stav bol v čase skutku dobrý. Keďže prvostupňový súd sa s týmito dôkazmi nevyšporiadal a obhajobu obžalovaného možno považovať za výmysel, považuje spáchanie skutku obžalovaným za preukázané. Navrhol preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vrátil mu vec na nové konanie a rozhodnutie.

Krajský súd na podklade podaných odvolaní preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom mal na zreteli povinnosť prihliadnúť aj na prípadné chyby, ktoré odvolaniami neboli vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., a zistil, že odvolania boli podané v zákonom stanovenej lehote, oprávnenými subjektami, avšak tieto nie sú dôvodné.

Preskúmaním spisu krajský súd zistil, že v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, postupoval prvostupňový súd podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, ktorých zmyslom je zabezpečiť náležité zistenie skutkového stavu a možnosť uplatnenia práv obžalovaného na obhajobu, pričom vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na jeho rozhodnutie. Vykonané dôkazy tiež podľa názoru krajského súdu vyhodnotil správne v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel k správne výroku, keď obžalovaného spod obžaloby oslobodil. V odôvodnení rozsudku dostatočne vyložil, ktoré skutočnosti a prečo vzal za dokázané a na základe akých úvah dospel k oslobodzujúcemu výroku.

Aj podľa názoru krajského súdu výsledky vykonaného dokazovania v danom prípade neumožňujú dospieť k jednoznačnému a nespochybniteľnému záveru o vine obžalovaného. Pokiaľ ide o odvolacie námietky prokurátora, možno konštatovať, že ide vo väčšine len o jeho úvahy, avšak nepodložené konkrétnymi dôkazmi. V tomto smere krajský súd poznamenáva, že obhajoba obžalovaného spočívajúca najmä v tom, že plastová fľaša, na ktorej sa našli stopy jeho DNA, mu bola odcudzená, nebola žiadnym hodnoverným spôsobom vyvrátená. Len skutočnosť, že prokurátor takúto obhajobu považuje za výmysel obžalovaného, nepostačuje na vyvrátenie obhajoby obžalovaného. Z vykonaných dôkazov je zrejmé, že vôbec nebolo preukázané, za akých okolností a akým spôsobom sa plastová fľaša dostala do jednej z chat poškodených. Obžalovaný sa jednoznačne vyjadril, že po krádeži tašky na stanici v Českej republike, v ktorej bola fľaša, sa vrátil domov na Slovensko. Krajský súd opäť konštatuje, že neboli zistené a preukázané okolnosti za akých sa táto fľaša dostala do jednej z chatiek poškodených. Len samotné úvahy prokurátora nepodložené žiadnymi konkrétnymi dôkazmi nepostačujú k preukázaniu skutočností, že bol to práve obžalovaný, ktorý by túto fľašu pri vlámaníach zanechal v jednej z chat. Pokiaľ ide o zdravotný stav obžalovaného, zo zabezpečených správ taktiež vyplýva, že obžalovaný utrpel úraz pri páde z lešenia dňa 13.4.2017 a jeho konštatovanie o jeho nepriaznivom zdravotnom stave nemožno považovať za nevierohodné. Hodnotenie dôkazov prvostupňovým súdom na stranách 11-13 napadnutého rozsudku považuje krajský súd za správne a majúce dostatočnú oporu vo vykonaných dôkazoch. Odvolacie námietky prokurátora, nakoľko ide len o jeho úvahy nepodložené konkrétnymi dôkazmi, preto nie sú podľa názoru krajského súdu spôsobilé dostatočným spôsobom spochybniť obhajobu obžalovaného a tým aj oslobodzujúci výrok prvostupňového súdu.

V tejto súvislosti krajský súd poznamenáva, že výrok o vine sa môže zakladať len na dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že páchatelom je práve obžalovaný.

Oslobodzujúci výrok prvostupňového súdu zodpovedá aj zásade náležitého zistenia skutkového stavu veci, ktoré si vyžaduje, aby každá okolnosť dôležitá pre rozhodnutie, bola spoľahlivo preukázaná v súlade so skutočnosťou tak, aby nemohla vzbudzovať akúkoľvek pochybnosť. Za náležité zistenie skutkového stavu veci, preto nemožno považovať len zistenie o pravdepodobnosti dokazovanej okolnosti, keď výsledky dokazovania síce pripúšťajú možnosť záveru, že existuje, avšak na druhej strane nevyklúčujú možnosť iného alebo celkom opačného záveru.

Oslobodzujúci výrok okresného súdu zodpovedá aj zásade „in dubio pro reo“ - v pochybnostiach v prospech obžalovaného, použitie ktorej prichádza do úvahy vtedy, keď súd po vykonaní všetkých dostupných dôkazov a po ich vecnom zhodnotení nemôže bezpečne ustáliť, ktorá z viacerých možných verzií zodpovedá náležitému zisteniu skutkového stavu veci.

Keďže na základe vykonaných dôkazov nemožno jednoznačne a bez akýchkoľvek pochyb dospieť k záveru o vine obžalovaného, považuje krajský súd odvolacie námietky prokurátora za nedôvodné a oslobodzujúci výrok okresného súdu za zákonný.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného, ani tieto nepovažuje krajský súd za dôvodné. Pokiaľ obžalovaný poukázal na odsúdenie Okresným súdom Hodonín, krajský súd poznamenáva, že ide o odsúdenie za skutky spáchané v čase od 11.6.2018 do 16.10.2018. Skutkov, pre ktoré je obžalovaný stíhaný teraz, sa mal dopustiť v čase od 13.6. do 14.6.2017. Nemôže ísť preto o pokračovací trestný čin, nakoľko nie je zachovaná časová súvislosť medzi jednotlivými čiastkovými útokmi, keďže je medzi nimi časový odstup viac ako jeden rok. Okresný súd preto rozhodol správne, keď obžalovaného spod obžaloby oslobodil. Krajský súd nezistil, že by v konaní predchádzajúcom napadnutému rozsudku bola zo strany, či už orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu porušená ústava tak, ako to uvádzal v odvolaní obžalovaný.

Zákonu zodpovedá aj výrok o náhrade škody, keď poškodený bol postupom podľa § 288 ods. 3 Tr. por. s nárokom na náhradu škody odkázaný na civilný proces, nakoľko pri oslobodení obžalovaného spod obžaloby je takýto výrok výrokom obligatónym.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, keďže krajský súd považuje výroky napadnutého rozsudku za zákonné a zákonu zodpovedá aj konanie, ktoré mu predchádzalo a krajský súd sa nestotožnil s odvolacími námietkami obžalovaného a ani prokurátora, preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a podané odvolania podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.